

ਰਾਜੀਵ ਨਰਾਇਣ ਰੈਨਾ ਜੇ.
ਸਤਵੰਤਵੀਰ ਸਿੰਘ (ਰਿਟਾ.), ਡਰਾਈਵਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ
ਬਨਾਮ

ਪੈਪਸੂ ਰੋਡ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ - ਜਵਾਬਦੇਹ
2014 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 26176
ਮਈ 31, 2016

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950- ਕਲਾ। 14 ਅਤੇ 226— ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ। ਕਰਮਚਾਰੀ (ਆਚਰਣ) ਨਿਯਮ, 1966— ਪੈਪਸੂ ਰੋਡਵੇਜ਼ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ 1992— ਨਿਯਮ 2(h), 6, 8 ਅਤੇ 17— ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ 20 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ— ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤਕ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ— ਸਾਰੇ "ਅਨੁਸਾਰੀ ਲਾਭਾਂ" ਦੇ ਨਾਲ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ- ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜੇ ਵਾਲੇ ਲਾਭ ਦਿੱਤੇ, ਤਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ- ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਚਿੱਠੀ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ- ਨਤੀਜਾ ਲਾਭ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ- ਸੰਤਰੋ ਦੇਵੀ ਦੇ ਕੇਸ 2010 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 1147 ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਸ ਨੇ 10 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਹ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ - ਪੈਨਸ਼ਨ ਨਿਯਮ ਇੱਕ ਸਮਾਜਕ ਭਲਾਈ ਉਪਾਅ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਏਜੰਸੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਡਲ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਹੋਣ ਦੀ ਉਦਾਰ ਵਿਆਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ- ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ-ਨਿਯੋਕਤਾ ਨੂੰ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਕਾਏ ਸਮੇਤ ਪੈਨਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਮੁੱਦਾ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ 6 ਦਸੰਬਰ, 2007 ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਹੈ। ਪੀਆਰਟੀਸੀ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਹ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ, ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਸਾਰੂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਢੰਗ ਨਾਲ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋਵੇ, ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਤਰਕਪੂਰਨ ਅੰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪੀ.ਆਰ.ਟੀ.ਸੀ. ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਤੋਂ ਬਦਲ ਕੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ [ਉਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ] ਨੂੰ ਉਜਰਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਾਭਾਂ ਜਿਵੇਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਆਦਿ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇਨਾਮ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੇ (ਪਟੀਸ਼ਨਰ) ਨੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ

ਭਾਵੇਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਬੱਸ ਨੂੰ ਜੇਬ ਭਰਨ ਦੇ ਬੇਈਮਾਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਯਾਤਰੀ ਤੋਂ ਕਿਰਾਇਆ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਨੂੰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੯)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਪਿਛੋਕੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਾਡਲ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜਕ ਭਲਾਈ ਦੇ ਉਪਾਵਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ, ਜੋ ਕਿ PRTC ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

(ਪਰਾ 12)

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ। ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

(ਪਰਾ 13)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਿਕਾਸ ਚਤਰਥ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ
ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਵੱਲੋਂ ਕਰਨ ਸਿੰਗਲਾ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸੀ।

ਰਾਜੀਵ ਨਰਾਇਣ ਰੈਣਾ, ਜੇ.

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਇੱਕ ਚੈਕਰਡ ਕੈਰੀਅਰ ਹੈ। ਉਹ 4 ਜੂਨ, 1975 ਨੂੰ ਪੈਪਸੂ ਰੋਡ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਲਈ "PRTC") ਵਿੱਚ ਕੰਡਕਟਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ 9 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1979 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਉਸ ਨੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਗਭਗ 3 ਸਾਲ 10 ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 19 ਮਈ 1982 ਨੂੰ ਐਡਹਾਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੰਡਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਪੱਕਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਹ 21 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਦੁਬਾਰਾ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੱਕ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਪੀਲ 10 ਸਤੰਬਰ, 2002 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 2007 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 5288 ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ। ਕ੍ਰਮ.

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅਨੁਪਾਤਕਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 6 ਦਸੰਬਰ, 2007 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਕਥਿਤ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਤੇ ਅਨੁਪਾਤਕ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਨਤੀਜਾਕਾਰੀ ਲਾਭਾਂ" ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਆਰਡਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਮਿਲਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ। 6 ਦਸੰਬਰ, 2007 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਾ

TRANSPORT CORPORATION (Rajiv Narain Raina, J.)
ਸੰਚਾਲਨ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਦੋਸ਼ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਮਨਮਾਨੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਜ਼ਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੈ। UPV ਜੈਕਰਨ ਸਿੰਘ, (2003) 9 SCC 228 ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ, ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਮਿਲਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਾਭ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।”

(2) ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪੀਆਰਟੀਸੀ ਨੇ ਪੈਪਸੂ ਰੋਡ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ ਬਨਾਮ ਸਾਵੰਤਵੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ 2008 ਦੀ ਅਪੀਲ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 5604 ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ। ਪੀਆਰਟੀਸੀ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ:-

“ਮਾਣਯੋਗ ਹਾਈਕੋਰਟ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਤੋਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਕੇ ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਾਭ ਜਿਵੇਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਆਦਿ ਦੇ ਨਾਲ ਇਨਾਮ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਸਨੇ (ਪਟੀਸ਼ਨਰ) ਨੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ, ਬੱਸ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਮੁਸਾਫਰਾਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲਣ ਦੀ ਬੇਈਮਾਨੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ।”

(3) ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੀਆਰਟੀਸੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਸ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਅਤੇ 14 ਮਾਰਚ, 2008 ਨੂੰ ਐਸਐਲਪੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 21 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(4) ਇਸਨੇ ਰਿਟਾਇਰਲ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ 2011 ਦੇ COCP ਨੰ. 6231 ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਨਿਗਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੀ.ਆਰ.ਟੀ.ਸੀ. ਦਾ ਪੱਖ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਸੇਵਾ ਯੋਗਤਾ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ

ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪੈਨਸ਼ਨ. ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ, 9 ਜੁਲਾਈ, 2012 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਮਾਣਹਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਹੈ। ਉਹੀ, ਪਰ ਕੋਈ ਅਪਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਇਸ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਪੈਪਸੂ ਰੋਡ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਕਰਮਚਾਰੀ ਪੈਨਸ਼ਨ/ਗਰੈਚੁਟੀ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 1992 (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 1992 ਦੇ ਨਿਯਮ) [ਜੋ 15 ਜੂਨ, 1992 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਏ] ਪੈਨਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 30 ਜੂਨ, 2005 ਨੂੰ ਹੋਈ ਪੀ.ਆਰ.ਟੀ.ਸੀ. ਦੇ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੀ 189 ਵੀਂ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼, ਪੰਜਾਬ ਗੌਰਮਿੰਟ ਇੰਪਲਾਈਜ਼ (ਕੰਡਕਟ) ਰੂਲਜ਼, 1966, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ, ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰ ਆਦਿ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ PRTC ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ/ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਿਯਮਾਂ/1992 ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ 2010 ਦੇ ਐਲ.ਪੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 1147 (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੰਤੋ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ 12 ਜਨਵਰੀ, 2011 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ) , ਗੰਗਾ ਬਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। 'ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਗੁਰਕੀਰਤ ਸਿੰਘ 2। ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ 1992 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਢੁਕਵੇਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 2(h) 'ਪੈਨਸ਼ਨ' ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ:-

“(h) (i) ਪੈਨਸ਼ਨ : ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੇ ਉਲਟ ਜਦੋਂ ਸ਼ਬਦ 'ਪੈਨਸ਼ਨ' ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਗਰੈਚੁਟੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਿਆਦ ਪੈਨਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪੈਨਸ਼ਨ, ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਪੈਨਸ਼ਨ, ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਪੈਨਸ਼ਨ, ਅਵੈਧ ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

(ii) PRTC ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ, ਗਰੈਚੁਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਲਾਭ ਸਰਕਾਰੀ ਪੈਟਰਨ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਕਸ-ਗ੍ਰੇਸ਼ੀਆ, ਲੀਵ ਐਨਕੈਸ਼ਮੈਂਟ ਐਲਟੀਸੀ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਭੱਤਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 6 ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਆਇ III ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

“6. ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ:

a. ਯੋਗ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗਦਾਨੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਵਿੱਚ

ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

b. ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ:

(i) ਉਹ ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ;

(ii) ਉਹ ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਚਾਰਜ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ

(iii) ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਤ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ।

c. ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਛੁੱਟੀ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਬਿਨਾਂ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮਤ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਓਵਰਸਟੇਟ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਰੇਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

d. ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕੁੱਲ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਘੱਟ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 8 ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"8. ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ: ਕੋਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਸ ਸਾਲ (ਪਾਈ ਸਾਲ) ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 17 ਰਿਟਾਇਰਿੰਗ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

17. ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਪੈਨਸ਼ਨ:

(1) ਇੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(2) ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਦਾ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਗਾਊਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ 25 ਸਾਲ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿਚ ਜਾਂ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਤਿੰਨ

ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਸੇ ਦਰ 'ਤੇ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਡਰਾਅ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਅਵਧੀ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(3) ਕੋਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਪੱਚੀ ਸਾਲ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ 50 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਮੁਅੱਤਲੀ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(5) ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਸੇਵਾ ਦੇ ਦੋ ਦੌਰ ਹਨ। ਇੱਕ 4 ਜੂਨ, 1975 ਤੋਂ 9 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1979 ਤੱਕ ਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਦੂਸਰਾ ਸਪੈੱਲ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ 19 ਮਈ, 1982 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ 21 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚੱਲਿਆ। ਪਹਿਲੇ ਸਪੈੱਲ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸਾਲ, ਅੱਠ ਮਹੀਨੇ ਅਤੇ 6 ਦਿਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਸਪੈੱਲ 19 ਸਾਲ, 4 ਮਹੀਨੇ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸੇਵਾ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਪੂਰੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਨੇ "ਅਨੁਸਾਰੀ ਲਾਭਾਂ" ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 6 ਦਸੰਬਰ 2007 ਨੂੰ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਰੁ. 36,184, ਰੁ. 14000 ਅਤੇ ਰੁ. ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਗ੍ਰੈਜੂਈਟ, ਲੀਵ ਐਨਕੈਸ਼ਮੈਂਟ ਅਤੇ ਜੀਪੀਐਫ ਵੱਲ 69000, ਪਰ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭ ਅਜੇ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

(6) ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕੇਸ ਲੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਦ

ਪੀਆਰਟੀਸੀ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਅਨੁਸਾਰੀ ਲਾਭ" ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪੀਆਰਟੀਸੀ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਅਰਥ

TRANSPORT CORPORATION (Rajiv Narain Raina L)
ਸਿਰਫ ਰੈਗੂਲੇਟੀ, ਲੀਵ ਅਨਕੌਸ਼ਮੈਂਟ ਅਤੇ ਜੀਪੀਐਫ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ।

(7) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਪੱਖ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਲਈ ਯੋਗ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 8 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ 10 ਸਾਲ (ਵੀਹ ਸਾਲ) ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ। 17 (3), ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 25 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ 50 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਿਆਦ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਜਨਮ ਮਿਤੀ 10 ਸਤੰਬਰ, 1954 ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 21 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਉਮਰ 50 ਸਾਲ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ 47 ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ, ਪਰ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉਹ 50 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਪੈਲ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਭਾਵ 21 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਿਰਫ 15 ਸਾਲ, 7 ਮਹੀਨੇ ਅਤੇ 9 ਦਿਨ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। 19 ਮਈ, 1982 ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਓ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ 21 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇਸ ਗਣਨਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੇ 19 ਸਾਲ ਅਤੇ 20 ਦਿਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਦਨਾਮੀ ਲਈ ਕੁੱਲ 3 ਸਾਲ ਅਤੇ 5 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਤਨਖਾਹ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲੀ ਅਧੀਨ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 25 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਕਿਸੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(8) ਦਸੰਬਰ, 2007 ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਮੁੱਖ ਮੁੱਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ, ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਸਾਰੂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਢੰਗ ਨਾਲ। ਚਾਹੇ ਇਹ ਹੋਵੇ, ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਤਰਕਪੂਰਨ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪੀ.ਆਰ.ਟੀ.ਸੀ.

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਤੋਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਕੇ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ [ਉਸ ਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹ] ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਾਭ ਜਿਵੇਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਆਦਿ ਨਾਲ ਨਿਵਾਜ਼ ਰਿਹਾ ਸੀ। (ਪਟੀਸ਼ਨਰ) ਨੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਵੀ ਮੁਸਾਫਰਾਂ ਤੋਂ ਬੱਸ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਬੇਈਮਾਨੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਨੂੰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ

ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਜ਼ਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਿਛਲੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿਸ਼ਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

(9) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੀਆਰਟੀਸੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਵੱਡੇ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਮਿਤੀ 6 ਦਸੰਬਰ, 2007 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:-

“ਦੁਰਾਚਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜੱਜ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਅਦਾਲਤ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂ ਵਿਗੜਦੇ ਹਨ। ਅਪੈਰਲ ਐਕਸਪੋਰਟ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਕੌਂਸਲ ਬਨਾਮ ਏ ਕੇ ਚੋਪੜਾ ਏਆਈਆਰ 1999 ਐਸਸੀ 625 ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਆਖਰੀ ਦਲੀਲ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 19 ਸਾਲ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ।

ਸਾਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

"ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਦੋਸ਼ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ

ਗੈਰ-ਮਨੁੱਖੀਤਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਘੋਰ ਅਨਿਆਂਪੂਰਨ ਹੈ। ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਯੂਪੀਵੀ ਜੈਕਰਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ, (2003) 9 SCC 228.

ਅਸੀਂ, ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਮਿਲਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ

ਅਦਰ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਾਭ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

(10) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਅਨੁਪਾਤਕਤਾ ਦੇ ਸਮੇਂ-ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ, ਗੈਰ-ਮਨਮਾਨੇ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸਜ਼ਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨਿਆਂਪੂਰਨ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਜ਼ਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ PRTC ਦਰਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੁਝ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹ PRTC ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਤੰਗ ਅਤੇ ਗਲਤ ਕੋਣ ਤੋਂ "ਅਨੁਸਾਰੀ ਲਾਭ" ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਹੈ। ਹੁਕਮ ਦੀ ਅੱਖਰ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਈਡਿੰਗ ਫੈਸਲੇ ਵਜੋਂ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਪਰਿਣਾਮੀ ਲਾਭਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪਾਣੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਸਟਿੰਗ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਜਾਇਜ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

(11) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਘਰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ ਜਾਂ 20 ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ? ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸੰਤੋ ਦੇਵੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਸਮੇਂ 10 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸੰਤੋ ਦੇਵੀ, ਸੁਪ੍ਰਾ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰਤ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਪੀ.ਆਰ.ਟੀ.ਸੀ. ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਸਦੇ ਆਪਣੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਲਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਫਲ ਲਿਆਓ।

(12) ਸ੍ਰੀ ਵਿਕਾਸ ਚਤਰਥ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਜ ਨੂੰ ਹਮਦਰਦੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਲਗਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਹ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਤਰਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ:-

"8. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਇੱਕ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਤਰਕ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਨਵਵਾਦੀ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬੇਦਖਲੀ ਧਾਰਾ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਨੂੰ ਗਲਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਅਸਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਲਈ ਅਸਧਾਰਨ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 162 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਨੁਸ਼ਖਾ ਅਤੇ ਦਵਾਈ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਫੀ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਲਈ ਕੋਹਣੀ ਦਾ ਕਮਰਾ ਜਿੱਥੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ, ਸੀਮਤ ਜਾਂ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ। ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਬਣਾ ਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪਰ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਕੰਮਕਾਜੀ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਦਿਲ ਦੇ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਵਾਂਗ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ। ਸਾਡੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਭੋਜਨ ਚੁੱਕਣ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬੋਲਣ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਇੱਕ ਵਿਵਹਾਰਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸਿਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਹਮਦਰਦੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜੋ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨਯੋਗ ਮਾਪਦੰਡ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਮੈਨੂਅਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮੋਕਾਅਪ ਕਿੱਟ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਟੋਕਰੀ ਵਿੱਚ ਪਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵਾਧੂ ਹਿੱਸਾ ਝੂਠ ਹੈ ਇਕੁਇਟੀ। ਕਾਂਟੇ ਦੇ ਕਾਂਟੇ ਕਿਉਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਬਾਰੇ ਟੈਲੀਲੋਜੀਕਲ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਭੋਜਨ ਖਾਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਭੋਜਨ ਨੂੰ ਛੁਰਾ ਮਾਰਨਾ ਕਾਂਟੇ ਲਈ ਹੈ। ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਨਾਲ, ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਂਟੇ ਨਹੀਂ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਵੀ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖੀ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਕਟਲਰੀ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਕਾਂਟੇ ਦੀ ਵਿਭਿੰਨ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੇ ਚੋਣਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਟੈਲੀਲੋਜੀਕਲ ਵਿਆਖਿਆ ਤੋਂ ਇਹੀ ਭਾਵ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਦੀ ਕਾਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਨਵੀਂ ਮਿਸਾਲ ਜਾਂ ਨਵੀਂ ਹਦਾਇਤ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ

ਕਦੇ ਵੀ ਡਰ ਜਾਂ ਸ਼ਰਮ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਨਿਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਦੋਵੇਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮਾੜੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਖਿੰਡੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।

9. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 162 ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਵਰਗ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਵੀਆਂ ਉਭਰ ਰਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਲੋੜੀਂਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇਣਾ ਵੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਫਾਈਲਾਂ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਅਸਲ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ, ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਐਕਸ ਐਕਟੋ ਏਟ ਬੋਨੋ ਸਿਧਾਂਤ ਇਸ ਕੇਸ 'ਤੇ ਯੋਗ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਨਾਲ ਧੜਕਦਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਜੋ ਫੈਸਲਾ ਕਈ ਵਾਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਕਸੁਰਤਾ ਜਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ/ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਕਾਲੀ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਜੋ ਸਹੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਦਇਆ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਨਹੀਂ ਡਿੱਗੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਾਰਾ ਨਰਕ ਟੁੱਟ ਜਾਵੇਗਾ।"

(13) ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਨਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਚਤੁਰਥ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਪਿਛੋਕੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਾਡਲ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜ ਭਲਾਈ ਦੇ ਉਪਾਵਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਸਮੇਂ ਜੋ ਪੀਆਰਟੀਸੀ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

(14) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ। ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਡਾ ਸੁਮਤੀ ਜੰਡ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ